836/10

Den 20. januar 2010 blev i sag nr. 76.136:

xxxxxxx xxxxxxx xxxx
xxxxxx xxxxx xx
xxxx xxxxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familieforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt indbrudstyveri og kræver, at selskabet dækker hans advokatomkostninger forud for sagens indbringelse for Ankenævnet.

Klageren har anmeldt, at han efter hjemkomst fra en fest nytårsmorgen ca. kl. 5 konstaterede, at den aflåste dør til hans kælderlejligheds stue var opbrudt, og at der fra stuen og soveværelset var stjålet en række effekter herunder smykker.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at det ikke finder det godtgjort, at der har fundet en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed sted.

Klageren har ved sin advokat i klagen til Ankenævnet bl.a. anført:

> "Det gøres gældende, at anmeldelsen af tyveriet er sket i overensstemmelse med indboforsikringens betingelser herom.
>
> Årsagen til, at der i det hele taget stilles spørgsmålstegn ved, om der er tale om et dækningsberettiget tyveri eller ej, er efter min opfattelse, at efterforsker X. fra politiet fra start af har været negativt indstillet overfor klager og dennes forklaringer.
>
> Således er klager blandt andet blevet udspurgt om, hvor han er fra, hvorvidt han har arbejde og hvor lang tid han har været i landet - alt sammen forhold der er helt og aldeles irrelevante

i forbindelse med opklaringen af et anmeldt tyveri (de samme spørgsmål er ifølge klager ligeledes blevet gentaget af indklagedes taksator).

X.s mistro og manglende lyst eller vilje til at foretage en egentlig rationel og grundig efterforskning underbygges i den grad af, at der ikke er foretaget nogen egentlig retsteknisk bevissikring (f.eks. sikring af fingeraftryk eller tilsvarende, ligesom retsteknisk afdeling da heller ikke ses indkaldt i sagen).

Tilsyneladende baseres X.s undersøgelser alene på en overfladisk gennemgang af gerningsstedet og mere eller mindre forudindtaget indstilling til klager.

Det bemærkes endvidere, at politiet øjensynligt IKKE har fundet det relevant at afhøre vidnet G. (kæreste til beboeren T., der blev afhørt d. 18/7 2008) - *dette på trods af, at vidnet T. over for politiet netop oplyser, at G. var den der havde mulighed for at bemærke adgangsforholdene til klagers lejlighed for, under og efter det formodede gerningstidspunkt.*

Herved har politiet / X. i væsentlig grad forringet klagers mulighed for at rette for sig, herunder løfte en eventuel bevisbyrde for at han ikke skulle være gerningsmanden.

På nuværende tidspunkt - det vil sige et år og 2 måneder efter tyveriet - er det således på ingen måde muligt for klager at foretage undersøgelser eller tilsvarende, der kan bidrage til at løfte hans bevisbyrde. En sådan manglende mulighed bør imidlertid ikke komme klager, men i stedet komme indklagede til skade, navnlig derved at også indklagede ukritisk har lagt efterforsker X.s ord til grund i forbindelse med den pågældende sag.

Klager har til punkt og prikke gjort hvad der med rimelighed kan forlanges af ham i forbindelse med det pågældende tyveri, herunder foretaget anmeldelse til forsikringsselskabet, afgivet forklaringer overfor politiet samt i øvrigt ydet al mulig bistand i forbindelse med politiets efterforsknings- og opklaringsarbejde.

At politiet rejser sigtelse er i den forbindelse aldeles underordnet. Som nævnt ovenfor baseres dette efter min opfattelse udelukkende på X.s subjektive forhold overfor klagers person frem for objektive konstaterbare forhold, hvilke i den grad da også underbygges af de forklaringer, der er afgivet af de øvrige vidner i sagen, herunder forklaringer fra de øvrige beboere i ejendommen, beboere til den fest, hvor klager var gæst m.v.

I relation til indklagedes spørgsmål vedrørende 'bordbenene' fremlægges som sagens bilag .. fotos angående ben på hhv. seng og sofabord. Som det fremgår, er det kun benene på sengen, der fremstår som hule og i øvrigt egnet til at 'gemme smykker i'. Det samme har endvidere kunnet konstateres i forbindelse med X.s og taksators besigtigelser, hvilket øjensynligt ikke er sket.

I en sag som den foreliggende er det derfor min klare opfattelse, at klager har løftet bevisbyrden for, at der er tale om et dækningsberettiget tyveri, og at bevisbyrden herefter vender, således at indklagede skal godtgøre at dette ikke er tilfældet.

Som nævnt har klager ikke mulighed for at fremkomme med yderligere beviser i sagen, hvorfor det efter min opfattelse også er helt urimeligt at indklagede forlanger yderligere bevis for et helt almindeligt indbrudstyveri.

I relation til klagers (efter selskabet og politiets opfattelse) 'varierende' forklaringer bemærkes for det første, at klager er af [udenlandsk] herkomst og derfor ikke taler eller forstår dansk særlig godt.

Allerede denne sprogmæssige barriere kan forklare eventuelle forskelle i de afgivne forklaringer. Hertil kommer, at klager jo ikke ændrer forklaring men - og på baggrund af X. opfordring herom - selv fremkommer med forslag til, hvordan en mulig gerningsmand kunne være kommet ind i ejendommen.

Jeg bemærker i den forbindelse, at dette næppe kan anses som værende en sædvanlig og naturlig fremgangsmåde i forbindelse med en efterforskning, ligesom disse gisninger på ingen måde kan eller bør bruges til at knække klagers troværdighed.

Faktum er, at han ikke var til stede i ejendommen på indbrudstidspunktet.

Indklagede **opfordres i** den forbindelse til at oplyse, hvorvidt indklagede er af den opfattelse, at klager desuagtet selv må have begået det pågældende indbrud eller hvorvidt indklagede er enig i, at han ikke selv kan have begået indbruddet, men i så fald så må have foranlediget dette foretaget. Det anførte er nødvendigt for at kunne tage stilling til, hvorpå indklagede bygger sin påstand om at der ikke er tale om et dækningsberettiget tyveri.

I relation til sagsomkostninger gøres det gældende, at indklagede skal erstatte klagers rimelige øg nødvendige advokatomkostninger afholdt forud for sagens indgivelse til ankenævnet, jfr. også FAL § 32, stk. 3. Det gøres gældende, at indklagedes handlemåde (herunder manglende angivelse af klagemulighed) har nødvendiggjort det for klager at antage advokat."

Ved skrivelse af 28/5 2009 til nævnet har selskabet hertil bemærket:

"**Hvad er klager utilfreds med?**
Klager har tegnet indboforsikring, Hjem Standard vilkårsnr. 6503-2, i Topdanmark og er utilfreds med, at selskabet har afvist at udbetale erstatning i anledning af tyveri, som angiveligt skulle have fundet sted den 31. december 2007.

Klager har anmeldt effekter stjålet til en anslået værdi af i alt 125.400 kr. Topdanmark har imidlertid afvist at udbetale erstatning under henvisning til, at vi hverken finder forsikringsbegivenheden eller kravet tilstrækkeligt dokumenteret.

Sådan har vi behandlet skaden
Den 9. januar 2008 anmeldte klager, at der havde været indbrud i lejligheden …, og at der i den forbindelse var stjålet effekter for omkring 125.400 kr., jf. vedlagte effektliste udfyldt af klager.

På baggrund af sagens omstændigheder blev skaden undersøgt nærmere af skadeinspektør ..., der udfærdigede en intern rapport, jf. vedlagte rapport.

Derudover er tyveriet også anmeldt til politiet …, jf. vedlagte politirapport.

Som det fremgår af rapporten, ligger klagers lejemål i kælderetagen i en ejendom, hvor der desuden er tre lejemål i stueetagen. Klager har aflåselig stue og soveværelse. Der er adgang til stedet via kælderdør forsynet med cylinderkassesmæklås med indvendig vrider. Samme låsesystem er monteret på døren til klagers stue og soveværelse.

Ved gerningsstedsundersøgelsen konstaterede politiet følgende:
På yderdøren til kælderen var der mindre anlægsmærker efter værktøj rundt om låsen. Der var ingen anlægs- eller opbrydningsmærker i øvrigt på yderdøren eller på karmen til denne. Under afhøring af klager gjorde politiet klager opmærksom på, at mærkerne på yderdøren ikke har kunnet bryde døren op. Klager mente, at døren havde været låst, men han kunne ikke udelukke, at én af de andre lejere havde slået smæklåsen fra. Politiet har ligeledes noteret sig opbrudsmærkernes mærkelige placering.

Opbrudsmærkerne på indgangsdøren til klagers stue sad hovedsagelig på dørens indvendige side fx var der flere trykmærker på det indvendige hjørne ved låsen, som ikke ville kunne laves fra udvendig side. På den udvendige side af døren ind til klagers stue fandtes der kun ét anlægsmærke. Politiet har ikke vurderet, at det er muligt, at en gerningsmand udefra kan forårsage så store skader indvendig. Samtidig har de noteret sig, at der alene var minimale anlægsmærker på udvendig side af døren.

Klager mente, at gerningsmanden havde sparket eller presset døren op, men skaderne på låsekassen på døren ind til klagers stue udelukker, at døren er sparket eller presset ind, idet låsekassen i så fald ville være trykket omvendt, ligesom der ville være skade på karmen.

Politiet har desuden gjort klager opmærksom på det mistænkelige i, at alle stik fra tingene fra reolsystemet var afmonteret korrekt og uden unødig vold.

Endelig har politiet fundet det underligt, at en gerningsmand søger i hule sengeben, medmindre gerningsmanden i forvejen vidste, at der blev gemt noget i det hule sengeben, samt lægger alle propper fra benene samlet i den ene ende af sengen. Klager kunne ikke give nogen forklaring på dette. Han benægtede, at der var andre end ham, der havde kendskab til gemmestedet i det hule sengeben.

Der henvises i det hele til vedlagte kopi af politirapport, der er vedlagt fotos, som politiet optog ved gerningsstedsundersøgelsen.

På baggrund af undersøgelsen var det politiets opfattelse, at indbruddet ikke havde fundet sted, idet det ikke var muligt at lave de konstaterede opbrudsmærker som følge af et indbrud foregået, som klager havde oplyst. Efter gennemgang af gerningsstedet og afhøring af klager valgte politiet derfor at indlede en efterforskning af klager, ligesom de sigtede klager for falsk anmeldelse. Politiet kontaktede desuden Topdanmark og oplyste om deres mistanke til, at klager ikke talte sandt vedrørende sin anmeldelse om indbrud.

Selskabets skadeinspektør har ligeledes beset gerningsstedet, og han deler politiets opfattelse af, at de minimale anlægsmærker, som er konstateret på den udvendige side af dørene, ikke er nok til at bryde dem op. Hvis en gerningsmand havde sparket døren ind, ville skaderne have set noget anderledes ud. Hertil kommer, at de store indvendige mærker på indgangsdøren til klagers stue kun kan laves indefra. Selskabet er derfor også af den opfattelse, at indbruddet ikke kunne være sket som oplyst af klager.

Foreholdt disse betragtninger foreslog klager, at én af de andre lejere kunne have glemt at låse døren efter sig, ligesom gerningsmanden kunne have fundet nøglen, som havde ligget placeret i en potteplante lige udenfor døren. Klager oplyste, at der ligeledes lå en nøgle til den indvendige dør under potteplanten. Endelig kunne gerningsmanden have fundet klagers nøglebundt, som indeholder nøgler til alle dørene i lejeboligen. Disse forklaringer hænger dog ikke sammen med, at der er anlægsmærker på dørene, ligesom det må antages, at

gerningsmanden også ville have anvendt nøglen til den indvendige dør, hvis han havde haft denne. Hvis gerningsmanden havde haft nøglerne, ville der efter selskabets opfattelse ikke have været nogen opbrudsmærker på nogen af dørene.

Efterfølgende ændrede klager sin forklaring til, at der ikke havde ligget nøgler til de indvendige døre under potteplanten alligevel, men at der kun havde ligget nøglen til den udvendige dør.

Ingen af klagers forklaringer hænger sammen med, at skaderne på låsekassen på døren ind til klagers stue udelukker, at døren er sparket eller presset ind.

Klager har anmeldt, at der er stjålet smykker for 84.000 kr., som skulle være stjålet fra et sengeben. Både politiet og selskabet finder det usandsynligt, at en gerningsmand finder smykkerne i et hult sengeben, men ikke har undersøgt fx benene på sofabordet. Således stod sofabordet på sin plads, mens andre møbler var væltet eller stillet på højkant. Klagers forklaring herpå var, at det muligvis var en araber, der havde lavet indbruddet, og at det var almindeligt kendt i arabiske kredse, at arabere gemmer deres værdigenstande i sengebenene. Vi finder ikke denne forklaring sandsynlig.

På baggrund af de foretagne undersøgelser finder vi ikke, at klager har sandsynliggjort, at han har været udsat for et dækningsberettiget tyveri, og vi har på den baggrund afvist at udbetale erstatning i sagen, jf. vedlagte kopi af selskabets brev til klager fra den 17. april 2008.

Ved skrivelse fra den 6. maj 2008 oplyste … Politi, at sagen var sendt i retten med tiltale for overtrædelse af straffelovens § 165 og forsøg på bedrageri efter straffelovens § 279, jf. § 21, jf. vedlagte kopi af skrivelse fra … Politi fra den 6. maj 2008.

Efterfølgende har vi fået meddelelse om, at politiet har besluttet at opgive påtale mod klager, jf. vedlagte kopi af skrivelse fra … Politi fra den 30. september 2008. Topdanmark påklagede denne afgørelse, jf. vedlagte kopi af selskabets brev til statsadvokaten fra den 24. oktober 2008. Statsadvokaten tiltrådte dog politiets afgørelse, jf. vedlagte kopi af skrivelse fra statsadvokaten fra den 27. november 2008. Uanset dette har vi fastholdt, at vi ikke kan udbetale erstatning i sagen, jf. vedlagte kopi af selskabets brev til klager fra den 17. februar 2009.

Det er selskabets opfattelse, at efterforsker X. fra … Politi, der har forestået størstedelen af undersøgelsen og afhøringen af klager, har foretaget en grundig gennemgang af det påståede gerningssted, ligesom hans vurderinger underbygges af de vedlagte fotos. Det er derfor vores opfattelse, at politirapporten i det hele kan lægges til grund i sagen.

Vi må desuden afvise, at politiets undersøgelse skulle være lagt ukritisk til grund, som påstået af klagers advokat. Selskabets skadeinspektør har selv undersøgt gerningsstedet, ligesom de fotos, som politiet har taget, understøtter politiets og selskabets vurdering af sagen.

Sådan dækker forsikringen
I forsikringsbetingelserne er anført, at hvis tyveri sker fra forsvarligt aflåst bygning, er der tale om indbrudstyveri. Ved forsvarligt aflåst forstås som minimum, at døre og andre indgangsåbninger er aflåst, og at vinduer og lignende er lukkede og tilhaspede, når boligen er forladt, jf. forsikringsbetingelsernes ordforklaring.

Bevisbyrden påhviler klager

> Det påhviler klager selv at sandsynliggøre eller dokumentere, at han har været udsat for en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed. Denne bevisbyrde finder vi ikke, at klager har løftet. Tværtimod har klager afgivet forklaringer, som på flere punkter virker usandsynlige og utroværdige, ligesom han har afgivet divergerende forklaringer. Samtidig fastslår politiets undersøgelse, at tyveriet ikke kan være sket, som anmeldt af klager, idet skaderne på dørene ikke har haft opbrydende virkning. Vi finder derfor ikke, at klager har sandsynliggjort, at tyveriet er sket på den måde, som han har oplyst. Vi kan derfor ikke have tiltro til, at klager har været udsat for en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed.
>
> Klagers advokat opfordrer selskabet til at oplyse, hvorvidt klager selv har begået det påståede indbrud, eller hvorvidt klager har foranlediget dette foretaget. Dette er ikke op til selskabet at vide eller vurdere. Vi vurderer dog, at klager ikke har sandsynliggjort, at han har været udsat for et dækningsberettiget tyveri.
>
> På det foreliggende grundlag fastholder vi derfor, at vi ikke kan udbetale erstatning i sagen, ligesom vi også må afvise at betale klagers advokatomkostninger, som påstået af klagers advokat, idet disse hverken findes rimelige eller nødvendige.
>
> For god ordens skyld gør vi opmærksom på, at vi ikke har taget stilling til erstatningskravets størrelse."

Selskabet og klagerens advokat har afgivet yderligere indlæg i sagen, og nævnet har endvidere gennemset politirapport samt fotos i sagen.

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at den foreliggende tvist ikke kan afgøres uden en egentlig bevisførelse. En sådan bevisførelse kan ikke ske for nævnet, men bør i givet fald ske ved domstolene.

I medfør af § 4, stk. 1, i nævnets vedtægter må nævnet derfor afstå fra at viderebehandle sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Nævnet kan ikke afgøre sagen

Jacques Hermann

udskriften bekræftes

Henning Jønsson